

Non dixit, si vis venire ad vitam beatam, sed solam vitam nominavite, quia illa vita sola est, quia nec haec esset perfecta, nisi fuisset eterna. Cum pertinueremus ad vitam, contum nobis eris in eam semper futuros. Nam se viximus ibi, & utrum non ibi semper futuri sumus; inveniri enim, etiam ibi erit timor. Et si erit timor, cruciatu sis, non carnis, sed quod peccatis est, corris. Ubi autem crucias, que Beatus ergo nobis contum, quia in illa vita semper erimus, & illam fuire non poterimus: Quia in illius Regno erimus, de quo dictum est, Et Regni eius non erit finis. Ibi esse nostrum non habebit morem; id est nostrum non habebit errorem; ibi amare nostrum non habebit offenditum (inquit S. Aug. lib. 11. de Civit. Dei c. 18.)

Luc. 1.

Respondens Elianus, „ Ponit ante te cibum, sed refacionem posuerat: Perlevta in eo, quod posuit; certe reficeret te voleret, hoc age semper; hoc agendo, in eo, quod adhibes, buzas ad refacionem, ubi inventa iustitudinem. Multum fedendo fatigatus eras, sursus, deambulando reficeris; Persevera in eo, que reficeris; multum deambulando iafaris; federe iterum queris. Inveni mihi aliquid unde te reficiam, ubi non, si perseveraveris, iterum deficitas. Quia ergo ista est pax, quam hic habent homines tantis resistenter moestis, cupiditatis, indigentias, iustitudinibus? Non est illi vera, non est perfetta pax. Quia erit perfecta pax 2 Operet corruptibile hos induere incorrumptum, & mortale hoc induere immortalitatem, &c. Ubi enim alios amores, amorem, omnino est, plena res; Et post

§ II. *Æterna Beatitudo congruis verbis explicari non potest, sed mentis humanae captum superat.*

*Omnium tamen malorum liberatione, Bonum
omnium possessione definiri potest.*

I. *O*culis non vidit, nec auris audire, nec in corpore
minis ascendit, quia preparavit Deus illis, qui dicitur
gant illum, (inquit Apostolus.) Variis nominibus in fa-
littere Beato significatur. Appellatur enim vita beatissima
& simpliciter vita (ut iam observavimus). Regnum calorem
Regnum Dei, Paradisi, Sancta Civitas, Noua Jerusalim,
Nuntius, Angelus, Novitatem Conducens, Domus Dei, Terrena

Vita eterna
miseratio
onis nra
perfectam
immunita
tem comple
tetur.
*Nuptias Agni, Nuptias Corosorum, Domini Dei, Corres de
Nuptiis, Gaudium Domini.* Sed tamen hinc nomine perfec
tam beatitudinem idem in mentibus nostris forma nequeunt;
eius rationem perfecte non exprimit. *Aeterna illa felicitas*
omnium malorum liberatio & honorum omnium adcep
tienda est. *Immutabili est ab omnibus mortalius huius vita*
meritaria, erubens, terroribus, tentationibus, laqueis, per
territoribus, peccatis. *Tunc Deus Precipitabis mortem in*
sempiternam: & asperget Dominus Non lacrymarum omni
gaudia quae in mortali. Quia vero dicitur, q[uod] n[on] inveni
unus? Aeternitate innoveris. Ad quam rem innoveris? Ad
*desideranda celestia, & conceptuenda somptuaria ad Pe
triam, qui Iustus est, & honestus non timeras, ad desideran
dam, ubi non perdas amicum, non timeras inimicum,
ubi vivimus cum bono affectu, sive ullo defectu: ubi ne
me nascitur, quia non moritur; ubi nemo jam proficit,
& nemo deficit: ubi non esurieris, & non sitiueris, sed so
cioris est immortalitas, & cibis veritas.*

II. Perfect illam a malis omnibus iustis mortalis vita im-
minutatis, quam in Vita eterna obtinebitis, egregie, ac
luciente. S. Aug. describit; Enarr. in Psal. 49. hunc Verbum, Tri-
bulationem & dolorum invenit, explicans. Hoc ipsius (in-
quit) quod eum Deo non solum sumus, hoc ipsum, quod inter
translatio, mollescitque vestrum, quod sine timore effe-
non possumus, tribulatio est: Non enim tibi a securitas, quo-
nobis promissa est. Haec tribulationem peregrinationis sua,
qui non invenerit, ad patrem redeat non cogitat. Tribulatio
ille est, Fratres. Corrumpe facinus opera, quando parig-
imus panem, sacerdotes, dum peregrino Et, tribulatio est &
hunc. Invenimus enim miseres, super quos misericordiam suam
eximus & misericordiam misericordia fac nos compatiens. Quan-
tum melius ibi jam esset, ubi non invenerit sacerdotem, quem
pascere, ubi non invenerit peregrinum, quem suscipere, non
nudum, quem vestire, non agnum, quem visitare, non litig-
gantem, quem concedere? Omnia enim ibi summa sunt, san-
cta sunt, eterna sunt. Panis noster illi sufficiat est, potus
nostrus illi sapientia est, vestis nostra ibi immortalitas est,
domus nostra aeternus calix, firmata nostra immortalitas.
Numquid adaptatus faberis? Numquid laetudo ad somnum
retribuit? Nulla moris, nulli liti: ibi potis quietis, gaudium
justitiae. Nullus intras iniurias, nullus labitur ambi-
tus.

Beatus Et in Ps. 84 huc verba explicans, Quoniam legeum patrem in plebem suam, ait: Pax quid est? Ubi nullum bellum est, ubi nulla contraridens, ubi nihil resistit, ubi nihil adversum est. Vide si jam ibi sumas, vide si jam non es confisus cum diabolico, vide si non esnes sancti, & fidates cum Principe demonum inlangueris. Et quandoem cum illis lassitatur, quoniam non vident in latitudo cum concupiscentia suis, quibus ille suggestio peccata, & non confessando, quod suggerit, est non vincitur, tamen pugnat. Noncum ergo pax, ubi pugna est. Aut datem mihi hominem, qui nihil tentationis patitur in carne sua, ut possemibi dicere, quia iam pac est. Nihil quidem tentationis forte patitur in illicitis voluptatibus, saltem suggestiones ipsas possit; vel suggestio illi, quod respuit, vel delectat, unde conireat. Sed ecejamnibil delectat illicitum: Vel contra famem, & simus pugnare quotidie. Quis enim iustus hinc alienus? Pugnat ergo famem, & similes pugnat contra nos laetitia carnis, pugnat delectatio somni, pugnat oppratio. Vigilare volumus, dormitamus: Ite unware volumus, et sumimus, et sumimus: stare volumus, desaniguramus. Quoniam scilicet, si hoc aut facimus, deficiemus. Quicquid nebul providerimus ad refectorem; illis rursus invenimus desfectionem: Esuris dices tibi aliquis.

peccare: hoc autem novissimum eo potius erit, quo
peccare non poterit. Verum hoc quoque Dei munere, non
sunt possibiliter naturae. Servandi autem gradus erant di-
vini munera, ut prius darent liberum arbitrium, que-
non peccare posset homo: novissimum quo peccare non
laudabur te. Quis? Nisi quis in facultatibus ambi-
bus te? Quis? Nisi quis in facultatibus videtur? Sum
tum certe felicitas. Dixi fructus, & amor. Ut
enim 8. Aug. sit Lib. 10. De Moribus Ecclesie Carthaginensis, c. 3. fuit
Bonum neque illi deo petebat, qui non habet, quod adest, & amor

posset; utique illud ad comparandum meritum, sed hoc ad cipendum primum pertinet. Sed quis peccavit ista natura, cum pecare posuit, largiore gratia liberatur, ut ad eam perducatur libertatem, in qua peccare non possit. Scit enim prima immortalitas fuit, quam peccato Adam perdidit, posse non mori, novissima erit, non postmortem. Hoc enim liberum arbitrium posse non peccare, novissimum non posse peccare. Si enim erit immutabilis voluntas peccare, & equitatis, quomodo est felicitas?... Erit ergo illius Civitatis, & una in omnibus, & inseparabilis in singulis voluntates, libera, ab omni malo liberata, & impleta omnibus, fruens indeſſioniter eternorum iucunditatem gaudiorum, oblatuſ cultarum, oblisca ponarum, nec tamen ideo liberatio oblitera, ne Liberatoſ fui non sit grata... ibi perfectio, Vacate, & videat quoniam ego sum deus... Ibi vacabimur, & videbimus: videbimus, & amabimus: anabimus, & laudabimus. Eres quod, eris in fine vite. Nam qui alius nosfer est finis, nisi perseruare ad Regnum, cuius nullus est finis? Hec S. Aug. Libro 22. De Civitate Dei, capite ultimo.

qualecumque sit; neque qui habet, quod amat, si non sit; neque qui non amat, quod habet, etiamē opīsum sit; Nam & qui appetit, quod adipiscere non potest, cruciatur, & qui adorans est, quod apprendendum non est, fallitur; & qui non appetit, quod appetendum est, agrotat. Beata igitur vita tunc solum est, cum id, quod est hominis opīsum, & amat, & habetur. Quia enim est aliud, quod dicimus frui, nō praſe habere, quod diligiſ? Due porro conditiones sunt summi boni; prima, ut nihil Due summi, eo melius sit; altera, ut tali sit, quod non amittat invitus. Deo autem nihil melius est: Deum nemo amittere invitus: igitur consecutio Dei beatissima est. Illius igitur visio, aurum, frutico ſempiterna, vita æternæ est. Ex dulcissimis illis actionibus nascitur gaudium incomparabile. Beata vita, (inquit S. Aug. Lib. 10. Confessionum, cap. 2.3.) est gaudium derivate. Hoc enim gaudium de te, qui veritas es, Deus illuminatio mea, salus facie mee, Deus mens. Ibi est beata vita gaudente ad te, de te, proper te. Unde Christus ait: Serve bone, & fideliſ, intra in gaudium Domini tui, Mart. 25.21. Terra sancta intrant in cor, quia creature, & omib[us] in jo.

Nullum in beatificis illis, ac sempiternis actibus, vitione felicitate, amore, ac laudibus Dei, radium erit, quia nullus in eorum objecto defectus, nullus nisi erit. Beatus, inquit Propheta, qui habitavit in domo mea, Domine, in secula seculorum laudabut te, & Omnes, qui, beati dicuntur in terra, habent aliquid, & agunt ali-⁹, quid. Beatus et homo ille, non prædiis, tanta familiæ, tanto auro, & argento: habendo beatus dicitur. Beatus est, ad illos honorum pervenient, ad Proconsulatum, ad Praefecturam, agendo beatus dicitur: Oportet ab habendo, aut amendo. Iudee autem, ubi beatus erit, quod habuimus, quid seruimus, gaudet in eo, quia clementia, & de quibus gaudemus, corde nostro inferiores sunt, & minores: sed cor nostrum intrat in gaudium Domini, quia Deus est major corde nostro. Gaudii hujus celestis immanescentem chribatius nomine Propheta significat, qui extra se rapitur homo, & quis fui, resursum omnium creaturarum obliviscitur in Deum immensus: Inebriabitur ab ubertate domus mea, & fervore tu voluntatis tua porabis eos: quoniam audet et per sonum vi-¹⁰, & in lumine tuo videbitur lumen. Quia verba S. Aug. explicant Enar. in PC 35. cit: Cura accepta fneris illa ineffabilis latitudo, per quidammodo humana mensa, & sit divina. Ut. In Deo nivis, amore, frustringit, & Dei visio-

V. Ex Dei vineo, amore, fructuone, lumina pax conferuntur. Unde beatitudinem ipsam Pacis nomine Patres significant ipsaque Ecclesia, cum Eisdem defunctorum adores summa Pax

gumentum, sapientia ecclesiarum; cum eiusdem deinceps adp-
paratur, ut Regressum: in Pace. Unde S. Aug. in Enechiridio, conque-
pit, cap. 18. status, vel status hominis quatuor distinguuntur, an-
te Legem, sub Legi, sub Gratia, & in Pace. Cum in
inquit in altissimum ignoramus tenebris nulla resipiente ra-
tionis secundum carmen visiuit, haec sunt prima bonitatis
Deinde cum per Legem cognita fuerit scilicet peccati, si non
deinceps & dicitur peccata, Secundum Iacobus, vel
laudabunt te. Hoc enim status nequitum poterit, fine de-

*aut avivimus auctor Spiritus, et iurandum Legem volens videtur, vincere, quia peccatum subdit se, Quatuor id agente scientia mandati, ut peccatum operari in homine, omnes concipiuntur, cumulo praecognitionis adiecto, ut: *Te Legem qui vides, qui scriptum est implente, Lex subintravit, ut sub Lege transformatum est, ex voluntate.**

ra, & fragilitas carnis ladanum, quod credamus, quoniam
laudabimus, quod videbimus? Cum ab opere fueris mors in
victoria, cum mortale hoc induerit immortalitatem, nemo
dixerit, diu sibi, diu iuravimus, diu vigilavimus. Stabilitas
enim magna ibi, & post immortalitatem cum corporis nostri
suscenderemus in contemplatione Dei. Similes enim erimus,
quoniam videbimus eum, sicuti est. Nam similes illi quando de-
ficiemus quo ateremur? Securis ergo sumus, non nos saziabit
Iaus Dei, amor Dei. Si deficiens ab amore, deficiens a laude,
Si autem amor sempiternus erit, qualia illa insatiables pul-
chritudo erit, noli imbre, non posse semper laudare,
quoniam semper poteris amare. Verba sunt Eusebius. Enarr. in
Eph. 3. Hoc enim eis significamus, hoc eis vacuantum,
abundant delictum. Hac sunt secunda hominis. Si autem, sub Gra-
matis, exponitur, ut implenda, quam mandata, ipsa adju-
vare, credatur, & agi homo capere Dei Spiritu, concipi. Rom. 5.
Sicut adversus carnem fortiori robore cariatis; ut quoniam
adire sit, quod homini regnare ex homine, nondum tota
infirmitate anima, ex fastidio tamquam sustinet, siveque vivat,
et quantum non credi, mala concipiuntur, videntur de-
statione justitia. Hac sunt tertia sub ipsa hominis; in qui-
bus si per perseverantiam quicunque proficiat, postrem Pax
repetit, quia pax hanc vitam in regno spiritus, deinde in
Resurrectione etiam carnis impletur. Harm. quatuor diffe-
rentiarum prima est ante Legem, secunda sub Lega, ter-
tia sub Gratia, quarta in Pace blena. atque decepta.

De Pace illa desideratissima, illud Prophete oraculum intelligendum est: *Manefacti autem hereditatem terram, & deflebatuntur in multitudine pacis.* Quod S. Aug. sic explicat, Enarr. in Ps. 36. fer. 1. *Aurum tuum pax, argenteum tuum pax, prædia tua pax, vita tua pax, Deus tuus pax.* Quicquid desideras, pax tibi erit. *Quia hic aurum, quod est, non potest tibi esse argentum: quod vinum est, non potest tibi esse panis; quod tibi lux est non potest esse noctis.* Deus tuus tuum tibi erit. *Manducabis eum, ne ejusnas;* Gal. 5. *bibes eum, ne sisias illuminaberis ab eo, ne sis cœsus fulceris ab eo, ne deficitur seruorum integrum totus integrus.* Augustinus non ixi patiens cum eo, cum quo vobis possatis. *Totum habebitis, totum illi habebitis, qui ut illi est.* Cor. 13.53. *unum eritis, quem unum totum illi habebitis, qui vos possit docere.* *Caro Christi, sanguis Christi, omnes fratres.*

^{ar. in Pf.} ^{23, 5.} Laudato, ubi quendam es, laudes? Sed quid aut, quae erit tua
hoc invenies immortalitatem. Tunc plena pax, tunc fir-
ma pax; nihil litigaveris adversum animam in homine, non
ipsa adversum te, ex quadam parte facies; non carnis fra-
gilites, non indigentia corporis, non fames, non siti, non
frigus, non afflitas, non lassitudi, non ulla inopia,
non provocatio rixae, non certe ipsa sollicitus cautela, &
vitandi inimici, & diligendi. Hec omnia litigant adver-
sum nos, nondum etiam pax, & perfecta pax. Quod clau-
matis jamdudum nominata pax, ex desiderio clamantis,
clamor veliter de siti fuit, non de saturitate: Quia illi
tristis perfecta iustitia, ubi perfecta pax. Modo euri-

perit, qui sunt nobis, bestiis communia; atque idipsum, quod excellit in homine, idest, mens, & ratio, subiectum positi, quod est ipsa Veritas unigenitus Filius Dei. Neque enim impare inferioribus potest, nisi superius se ipsa subiectus. Ius denique ad vitam eternam habent, Qui proficiuntur patrum proprie justitiam, id est, qui omnes extrinsecus illatas maledicas pro veritate, & iustitia exquisimenter sustinent. Animadverterat igitur quisquis delicias hujus seculi, & facultates rerum temporalium querere in nomine Christiano, intrinsecus esse beatitudinem nostram. Unde Propheta ait: *Omnis gloria eius filie Regia ab intus.* Nam extrinsecus maledicta, & perfections, & delectationes promittuntur, de quibus tamen magna meritis est in celis resoluta sit, qui gloriantur in tribulationibus: Scientes, quoniam tribulatio patientem operatur, patientem autem probatum, probatio vero summa; sicut au tem non confundit, quoniam caritas Dei diffusa est in cordibus nostris, per spiritum sanctum, qui datum est nobis. Non enim illa perpetui fructuorum est, sed illa pro Christi nomine non solum agno animo, sed etiam cum exultatione tolerante. Unde, nec Hereticis nec Schismatis, qui multa interdum pacientur, eternam Beatitudinem conqueant postulant, quoniam paciuntur ita propter iustitiam. Nam ubi sana fides non est, non potest esse iustitia, quis de fer. Dom. *Iustus ex fide vivit.* Ubi caritas non est, non potest esse in Monte. 2. Cor. 4. 17. *Vnde ex hoc venimus.* Ubi caritas non est, non operatur. Nos vero, qui per Dei gratiam Christiani Catholicum sumus, si quid propter Deum patimur, beatos nos existemus: Id enim, quod in presenti est momentaneum, & levus tribulationis nostra, supra modum in sublimitate eternam gloriam pondus operatur in nobis non contemplabilis: nos, que videntur, sed que non videtur. Quia enim videtur, temporalia sunt: que autem non videntur, eterna sunt. Eamus igitur de virtute in virtutem, ut videamus Deum Deum in Sion, qui bonis eternis Non privabit eis, qui ambulant in innocentia. Misericordiam & veritatem diligimus Deum: Gratiam, & gloriam dabit Dominus. Misericordiam diligimus, qui mihi prima subiicit: veritatem diligimus, ut credemus, quod promisit. Donatus est indulgentia, dobit coram. Unde debitor? Cui debet aliquis Deus? Videlicet quia tenet eum debitorum: Paulus, confessus misericordiam, exigens veritatem: Bonum, ecclesiam certavi, (inquit) fidem servavi, & religio responsa est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi Dominus in illa die iustae Iudicis. Quid tibi reddet, nisi quod tibi debet? Unde tibi debet? Quid ei debet? Quis prior debet illi? & retrahitur ei Debitorem Dominus ipse est, non accipiendum, sed promittendo. Non ei dicitur: Redde, quod promisi. Illi, qui prærogavit misericordiam, & veritatem aligat Deum: Gratiam, & gloriam dabit Dominus. Quam gratiam, nisi de qui Apollinaris dixit, *Caritas Dei sim illud quod sum.* Quam gloriam, nisi de ipso ait, *Rosalia est mihi corona iustitiae?*

III. Si vitam eternam vere creditimus, hic super flaminum Babylonum genere debemus, dum recordiarum Sion, ut peregrini gemina, ad ealectum patriam suspirare. Etsi ad purum nostrum adhuc in Babyloniam teneam, cor nostrum ad Jerusalenum premittatur. Quis non genit ut peregrinus, non gaudet in cielis: nostra desiderium non est in illo in Cenit. 5. Aug. Enarratione in Ps. 148. Qui peregrinatio dulcis est, non amat patriam: Si dulcis est patria, amara est peregrinatio: Si amara peregrinatio, tota die tribulatio. Quando non est tribulatio? Quando in patria deleratur... Sed abundans omnia! Abundant omnia vita, sicutur etiam omnia non parent omnia, sed pennis, duas alas carissimis apprehendunt. Quae sunt duas alas carissimis? Dilectio Domini, & proximi. Peregrinatur enim, suprasum, geometrus, venerant ad nos litteras de Patria nostra, ipsas vocis recitationes. Quae sunt illae litterae? Divinae prophetiae in Scripturis Sacris exaratae. De Dno itaque tempore quantum in nobis est, cogitantes, in eum credentes, illius diligentes, in illo latentes. Sed & laudemus nomem ejus in choro. Chorus est confitent laudantium, Si in choro cantamus, concorditer cantemus. In choro cantamus quicquid vox disperquerit, ostendit auditum, & perturbat chorum. Si vox inconveniens cantans disturbat contentum cantantium, quanto magis mala vita, præviq; more disturbant contentum laudantium. In tympano, & psalterio psalmum: *Ut non sola vox landet, sed & operas.* Quando affluit psalterium, & tympanum, manus concinuant vocem. Sic & tu, se quando Adeliciae cantas, portgas & panem surienti, vestias nudas, sufficietas peregrinus; non sola vox sonat, sed & manus consonant, quia verbis facta concordant.

In hac vita mortali si nos ita geramus, quod nobis promissum est, consequemur vitam eternam; In qua Deum sine fine videbimus, videbimus amandum laudibimus. AMEN. Verum est: Id enim Deo revelante creditus; id Deo promittente speramus. Fiat, fiat.

IV. Cum Vita eterna, Deoque fructu summum sit ho-

THEOLOGIAE DOGMENTICÆ, ET MORALIS SECUNDUM ORDINEM CATECHISMUS

COUNCILII TRIDENTINI

LIBER SECUNDUS DE SACRAMENTIS.

UT sacramentorum doctrina, & disciplina Viris Ecclesiasticis summopere necessaria, sic illi accurassim tradenda est: cum quis in eorum administratione principes Ministri Ecclesiastici posse est; cum Sacerdotes sint Ministeri Nostræ Testamendi.

& Dispensatores Mysteriorum Dei: Tam quia Plethora per-

2. Cor. 4. 1. *feliam Dominum parere debent Sancti Presbiteri infra,*

2. Cor. 3. 3. *congruisque dispositionibus illam adorare ad divina Sacra-*

menta digna suscipienda, ne forte noroxit sit hominibus,

atque in damnacionem cedat, quod non ipsorum salutem a

Christi institutum est: ut ab ipsis Sacerdotibus divinum illud mandatum violetur: *Nolite dare Sanctorum canibus,*

1. Cor. 11. 27. *nisi sciamus quod non possint: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Animabus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*

conculcent eas peccatis suis, & converteri dirumpant vos.

Anubus ad Fontes Salvatoris haerentibus aquam in vi-

Matth. 7. 6. tam eternam salientem, inures, & armillas, velut fidelis

ille Abrahamus servus alteri Rebeccæ, profere debet,

Isaia 12. 3. *et letitiam suam in conspectu gloriosi regis, &*

Gen. 25. *et letitiam in Iudee adumbrato conjuganti.* Id autem alle-

qui non possint, nisi Christianos omnes invicte:

1. Cor. 11. 27. *ne forte missis margaritis vestras ante portas: ne forte*